EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 1.12.2016
COM(2016) 755 final

2016/0371 (CNS)

Modernisering af momsreglerne for e-handel mellem virksomheder og forbrugere på tværs af grænserne

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift

{SWD(2016) 379}
{SWD(2016) 382}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Dette forslag indgår i lovgivningspakken om modernisering af momsreglerne i forbindelse med e-handel mellem virksomheder og forbrugere (B2C) på tværs af grænserne. Der er redegjort indgående for baggrunden for hele denne pakke i begrundelsen til forslaget til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF og direktiv 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer – COM(2016) 757.

Forslaget om ændring af forordning (EU) nr. 904/2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift[1] er en vigtig del af pakken, da det danner grundlaget for den underliggende it-infrastruktur og det samarbejde mellem medlemsstaterne, der er nødvendigt, for at udvidelsen af MOSS-systemet (mini-one-stop-shop) til at omfatte andre tjenester end teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser samt fjernsalg af varer, både inden for EU og fra lande uden for EU, kan fungere. Den samlede pakke ventes at øge medlemsstaternes momsindtægter med 7 mia. EUR om året og reducere reguleringsomkostningerne for virksomhederne med 2,3 mia. EUR årligt.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Forslaget er baseret på artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Denne artikel giver Rådet bemyndigelse til ved enstemmig afgørelse efter en særlig lovgivningsprocedure og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg at vedtage bestemmelser om harmonisering af medlemsstaternes lovgivninger om indirekte skatter.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Forslaget stemmer overens med nærhedsprincippet, idet de vigtigste problemer, der er blevet påvist (fordrejende virkninger, store administrative byrder og complianceomkostninger osv.), er opstået på grund af reglerne i det eksisterende rådsdirektiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem[2] ("momsdirektivet") og dertil hørende retsakter. Eftersom momsen er en afgift, der er harmoniseret på EU-plan, kan medlemsstaterne ikke selv fastsætte andre regler, og ethvert initiativ til at modernisere momsreglerne for grænseoverskridende e-handel kræver derfor et forslag fra Kommissionen om at ændre momsdirektivet og de dertil hørende retsakter. Med dette forslag kan der helt klart opnås langt mere, end hvad der kan opnås på nationalt plan. Udover de tekniske ændringer, der er nødvendige for udvidelsen af MOSS-systemet, vil dette forslag især mindske de administrative byrder for de momspligtige, der benytter MOSS, ved at fastsætte det princip, at skattemyndigheders anmodninger til momspligtige om udlevering af regnskaber og administrative undersøgelser altid skal koordineres af den momspligtiges identifikationsmedlemsstat.

• Proportionalitet

Forslaget stemmer overens med proportionalitetsprincippet, idet det ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at opfylde målsætningerne i traktaten om Den Europæiske Unions

[1] EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1.
[2] EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

funktionsmåde, navnlig målet om et velfungerende indre marked. Ligesom for nærhedsprincippets vedkommende gælder, at medlemsstaterne ikke selv kan løse problemet og årsagerne hertil uden et forslag om ændring af momsdirektivet og dertil hørende retsakter. I relation til proportionalitetsprincippet er der især to aspekter ved forslaget, der er meget vigtige. Det første drejer sig om den koordinering, medlemsstaterne inden for rammerne af MOSS-systemet skal foretage i forbindelse med administrative undersøgelser og kontrol i virksomhederne. Denne koordinering kan føre til en mere effektiv og virkningsfuld complianceordning for både medlemsstaterne og virksomhederne. Forbrugsmedlemsstaten vil imidlertid ikke være afskåret fra at tage direkte kontakt med virksomhederne, hvis identifikationsmedlemsstaten ikke er enig i behovet for en kontrol. Det andet aspekt drejer sig om indførelsen af et administrativt gebyr, således at identifikationsmedlemsstaten får et gebyr på 5 % af de beløb, den har indsamlet på vegne af andre medlemsstater, som kompensation for de investeringer, der er nødvendige for at opdatere MOSS-systemet efter udvidelsen af det, de løbende vedligeholdelsesomkostninger og de ressourcer, der bruges til at kontrollere virksomhederne i den pågældende medlemsstat, og formålet er at fremme sarmarbejdet og efterlevelsen af reglerne.

- **Valg af retsakt**

Forslaget tager sigte på en ændring af Rådets forordning (EF) nr. 904/2010.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

Dette forslag indgår i lovgivningspakken om modernisering af momsreglerne i forbindelse med e-handel mellem virksomheder og forbrugere (B2C) på tværs af grænserne. Der er redegjort indgående for resultaterne af ex post-evalueringen, høringen af interessenterne og konsekvensanalysen i begrundelsen til forslaget til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF og direktiv 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer – COM(2016) 757.

Af høringen af interessenterne fremgik det, at repræsentanterne for erhvervslivet gik stærkt ind for et krav om, at medlemsstaterne skal koordinere kontrollerne, da en virksomhed ellers risikerer at blive stillet over for 28 særskilte kontrolanmodninger. Mangelen på en bestemmelse herom i den nuværende lovgivning har resulteret i usikkerhed for virksomhederne, især i de tilfælde, hvor de modtager korrespondance fra andre skattemyndigheder. Desuden har de fleste medlemsstater tilkendegivet, at de også går ind for denne tilgang, fordi den vil føre til en mere effektiv brug af kontrolressourcer. I konsekvensanalysen blev den foretrukne model, som omfatter koordination af kontroller, vurderet til at føre til en større mindskelse af complianceomkostningerne for virksomhederne end de alternative modeller.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette forslag indgår i lovgivningspakken om modernisering af momsreglerne i forbindelse med e-handel mellem virksomheder og forbrugere (B2C) på tværs af grænserne. Der er redegjort indgående for budgetvirkningerne af dette forslag i begrundelsen til forslaget til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF og direktiv 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer – COM(2016) 757.

Dette forslag i pakken vurderes at ville få betydelige positive budgetvirkninger. Koordinationen af kontroller ventes sammen med det incitament, der ligger i det administrative gebyr, at resultere i risikobaserede kontroller. En mere effektiv kontrolproces,

der fokuserer på udbyttet af kontrollerne, ventes at føre til en højere compliancegrad, end hvis man ikke følger en koordineret tilgang, hvilket kan føre til unødigt brug af ressourcer. En ineffektiv brug af knappe ressourcer kan også have den bivirkning, at andre virksomheder uden for MOSS-systemet ikke kontrolleres ordentligt, og det kan føre til lavere compliance inden for moms og andre afgifter og dermed negative budgetvirkninger.

5. ANDRE FORHOLD

• Detaljeret redegørelse for forslagets bestemmelser

Efter de foreslåede ændringer af momsdirektivet er det nødvendigt at ændre og supplere de bestemmelser om MOSS-systemet, der er indeholdt i Rådets direktiv (EU) nr. 904/2010. Disse bestemmelser omhandler reglerne og procedurerne for elektronisk udveksling mellem de momspligtige og skattemyndighederne samt mellem medlemsstaternes skattemyndigheder indbyrdes af momsoplysninger angående momsidentifikation, momsangivelser og momsbetalinger inden for MOSS-systemet.

Ændringerne af forordningens artikel 1, stk. 4, artikel 2, stk. 2, artikel 17, stk. 1, litra d), og artikel 31 skal afspejle MOSS-systemets udvidelse til at omfatte andre tjenester end teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser samt fjernsalg af varer (forslagets artikel 1, nr. 1 til 4).

Overskriften til Afdeling 2 i Kapitel XII i forordningen ændres således, at bestemmelserne herefter er gældende indtil den 31. december 2020 (forslagets artikel 1, nr. 5 a).

I forslagets artikel 1, nr. 5 b), indføjes en ny Afdeling 3 i forordningens Kapitel XI. Denne afdeling indeholder bestemmelser gældende fra 1. januar 2021.

Underafdeling 2 i Afdeling 3 (artikel 47b til 47g) indeholder bestemmelser om udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om identifikation af de momspligtige, der gør brug af MOSS-systemet, momsangivelser og momsbetalinger. De svarer til de gældende bestemmelser i Afdeling 2 i Kapitel XI, som udvides til at gælde for andre tjenester end elektroniske tjenester og for fjernsalg af varer.

Underafdeling 3 i Afdeling 3 (artikel 47h til 47k) indeholder bestemmelser om kontrol af transaktioner og momspligtige. I artikel 47h fastsættes det, at importmedlemsstaten skal kontrollere det momsregistreringsnummer, toldmyndighederne skal have ved indførsel af varer, for hvilke momsen er angivet og betalt ved brug af MOSS. Et gyldigt momsregistreringsnummer er en betingelse for importfritagelse af sådanne varer. Artikel 47i og 47j indeholder bestemmelse om, at medlemsstaternes anmodninger om regnskaber fra momspligtige og administrative undersøgelser skal koordineres af identifikationsmedlemsstaten, således at man undgår ukoordinerede anmodninger om regnskaber eller administrative undersøgelser fra flere forbrugsmedlemsstater. På samme måde fastsættes det i artikel 47k, at identifikationsmedlemsstaten skal videresende momsansættelser udstedt af en forbrugsmedlemsstat efter en administrativ undersøgelse og opkræve de beløb, der skal betales ifølge denne momsansættelse.

Bestemmelserne i Underafdeling 4 i Afdeling 3 (artikel 47j) drejer sig om det gebyr på 5 %, forbrugsmedlemsstaten skal betale identifikationsmedlemsstaten som kompensation for de omkostninger, denne har haft til opkrævning og kontrol af momsen under særordningerne. I det nuværende MOSS-system har medlemsstaterne lov til at tilbageholde en vis procentdel af de momsbeløb, de opkræver og overfører til forbrugsmedlemsstaten, indtil udgangen af

2018[3]. Med forslaget indføres der en permanent ordning, der svarer til, hvad der er fast praksis på toldområdet, og som går ud på, at identifikationsmedlemsstaten får et gebyr på 5 % af de beløb, den har indsamlet på vegne af andre medlemsstater, som kompensation for de investeringer, der er nødvendige for at opdatere MOSS-systemet efter udvidelsen af det, løbende vedligeholdelsesomkostninger og de ressourcer, der bruges til at kontrollere virksomhederne i den pågældende medlemsstat, og formålet er at fremme samarbejdet og efterlevelsen af reglerne. I det nuværende system (forordningens artikel 46, stk. 3) tilbageholdes dette beløb ved hver momsbetaling i MOSS fra identifikationsmedlemsstaten til en forbrugsmedlemsstat, hvilket imidlertid har givet anledning til mange komplikationer, især i forbindelse med refusioner til momspligtige. Det foreslås derfor at beregne et årligt gebyr uden for rammerne af MOSS og på basis af nettobeløbene.

Underafdeling 5 i Afdeling 3 (artikel 47m) indeholder bestemmelse om, at Kommissionen skal have mulighed for automatisk adgang til de oplysninger angående MOSS, der er lagret i medlemsstaternes elektroniske systemer, dog ikke personoplysninger. Det vil sætte Kommissionen i stand til at indsamle statistiske oplysninger automatisk (f.eks. om antallet af registrerede momspligtige i en særordning) uden at skulle rette henvendelse til medlemsstaterne. Det er også nødvendigt for de evalueringer, der kræves i henhold til reglerne om bedre lovgivning.

Bestemmelserne i Underafdeling 6 i Afdeling 3 (artikel 47n) indeholder de gennemførelsesbeføjelser, Kommissionen har brug for for at kunne fastlægge, hvilke oplysninger der skal indgå i informationsudvekslingerne angående identifikation, momsangivelser, momsbetalinger, anmodninger om regnskaber eller administrative undersøgelser osv. mellem momspligtige og medlemsstater eller mellem medlemsstater indbyrdes, samt den tekniske fremgangsmåde for fremsendelse af disse oplysninger. Af klarhedshensyn har man valgt at samle disse bestemmelser i én artikel i stedet for at lade dem indgå i alle de relevante bestemmelser, som det er tilfældet i den nuværende forordningstekst.

Endelig indeholder forslagets artikel 1, nr. 6, en ændring af nr. 1 i bilag I, som bringer teksten i overensstemmelse med de foreslåede ændringer af momsdirektivet om fjernsalg (ved at slette henvisningen til artikel 34).

[3] 30 % fra 1. januar 2015 til 31. december 2016, 15 % fra 1. januar 2017 til 31. december 2018, ingen tilbageholdelse efter 1. januar 2019.

2016/0371 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[1],

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[2],

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EU) nr. 904/2010[3] indeholder bestemmelser om medlemsstaternes udveksling og lagring af oplysninger med henblik på indførelse af de særordninger, der er omhandlet i Kapitel 6 i Afsnit XII i Rådets direktiv 2006/112/EF[4].

(2) Da disse særordninger pr. 1. januar 2021 udvides til at omfatte fjernsalg af andre varer og tjenester end teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser, er det nødvendigt at udvide anvendelsesområdet for denne forordnings regler om meddelelse af oplysninger og overførsel af beløb mellem identifikationsmedlemsstaten og forbrugsmedlemsstaten.

(3) Som følge af særordningernes udvidelse til også at omfatte fjernsalg af varer importeret fra tredjelandsområder eller tredjelande er det nødvendigt, at toldmyndigheden i importmedlemsstaten er i stand til at identificere vareindførsler i småforsendelser, for hvilke momsen skal betales under en af særordningerne. Det momsregistreringsnummer, hvorunder momsen betales, bør derfor oplyses forinden, således at toldmyndighederne kan kontrollere dets gyldighed ved varernes indførsel.

(4) Afgiftspligtige, der benytter sådanne særordninger, kan blive udsat for krav om udlevering af regnskaber og administrative undersøgelser fra identifikationsmedlemsstaten og alle de forbrugsmedlemsstater, hvortil varerne eller tjenesterne leveres. For at mindske de administrative byrder og complianceomkostninger, som multiple anmodninger om regnskaber og administrative undersøgelser er forbundet med for såvel virksomhederne som skattemyndighederne,

---

1 EUT C […] af […], s. […].

2 EUT C […] af […], s. […].

3 Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift (EUT L 268 af 12.10.2010, s. 1).

4 Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

og for at undgå dobbeltarbejde, bør sådanne anmodninger og undersøgelser så vidt muligt koordineres af identifikationsmedlemsstaten.

(5) Da det under særordningen er identifikationsmedlemsstaten, der opkræver og kontrollerer moms på vegne af forbrugsmedlemsstaten, bør der indføres en ordning, hvor identifikationsmedlemsstaten modtager et gebyr af den pågældende forbrugsmedlemsstat som kompensation for opkrævnings- og kontrolomkostningerne. Da den nuværende ordning, hvor identifikationsmedlemsstaten tilbageholder et gebyr af det momsbeløb, der skal overføres til forbrugsmedlemsstaten, har skabt komplikationer for skattemyndighederne, især i forbindelse med refusioner, bør et sådant gebyr beregnes og betales på årsbasis, uden for særordningerne.

(6) For at forenkle indsamlingen af statistiske data om anvendelsen af særordningerne bør Kommissionen have mulighed for at få automatisk adgang til generelle oplysninger om særordningerne, som ligger i medlemsstaternes elektroniske systemer, dog ikke data om individuelle afgiftspligtige.

(7) Bestemmelserne om, hvilke oplysninger der skal gives af den afgiftspligtige og fremsendes mellem medlemsstaterne ved anvendelsen af særordningerne, og om den tekniske fremgangsmåde for den afgiftspligtiges fremlæggelse eller medlemsstaternes indbyrdes fremsendelse af disse oplysninger, bør vedtages efter den forskriftsprocedure, der er fastlagt i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011[5].

(8) I betragtning af den tid, det tager at indføre de foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af denne forordning og tilpasse medlemsstaternes it-systemer til registrering og til angivelse og betaling af moms, og under hensyntagen til de ændringer, der er indført ved artikel 2 i Rådets direktiv […]/EU[6], bør denne forordning anvendes fra datoen for anvendelsen af disse ændringer.

(9) Forordning (EU) nr. 904/2010 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 904/2010 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 4, affattes således:

"4. I denne forordning fastsættes der også regler og procedurer for den elektroniske udveksling af oplysninger om moms i forbindelse med varer og tjenesteydelser leveret i overensstemmelse med særordningerne i Afsnit XII, Kapitel 6, i direktiv 2006/112/EF og også for eventuel efterfølgende informationsudveksling samt for så vidt angår varer og tjenesteydelser, der er omfattet af disse særordninger, for pengeoverførsel mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder."

2) Artikel 2, stk. 2, affattes således:

"2. Definitionerne i artikel 358a, 369a og 369l i direktiv 2006/112/EF angående de enkelte særordninger finder også anvendelse ved anvendelsen af denne forordning."

---

[5] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

[6] Rådets direktiv […]/EU af […] om ændring af direktiv 2006/112/EF og direktiv 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer.

3) Artikel 17, stk. 1, litra d), affattes således:

"d) oplysninger, der indsamles i overensstemmelse med artikel 360, 361, 364, 365, 369c, 369f, 369g, 369o, 369s og 369t i direktiv 2006/112/EF"

4) Artikel 31 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

"1. De kompetente myndigheder i hver medlemsstat sikrer, at personer, der er involveret i leveringer af varer eller tjenesteydelser inden for Fællesskabet, og ikkeetablerede afgiftspligtige personer, der leverer tjenesteydelser, har mulighed for til brug for denne type aktiviteter elektronisk at få bekræftet gyldigheden af et momsregistreringsnummer for en bestemt person samt vedkommendes navn og adresse. Disse oplysninger skal svare til de data, der er omhandlet i artikel 17."

b) stk. 3 udgår.

5) I Kapitel XI foretages følgende ændringer:

a) overskriften til Afdeling 2 affattes således:

”Bestemmelser gældende fra den 1. januar 2015 indtil den 31. december 2020”

b) Som Afdeling 3 indsættes:

"*AFDELING 3*
Bestemmelser gældende fra den 1. januar 2021

Underafdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 47a

Bestemmelserne i denne afdeling anvendes med virkning fra den 1. januar 2021.

Underafdeling 2
Udveksling af oplysninger

Artikel 47b

1. De oplysninger, som en afgiftspligtig person, der gør brug af særordningen i Afdeling 2 i Kapitel 6 i Afsnit XII direktiv 2006/112/EF, fremsender til identifikationsmedlemsstaten ved påbegyndelsen af sin afgiftspligtige virksomhed, jf. direktivets artikel 361, skal fremsendes elektronisk. De tilsvarende oplysninger til identifikation af en afgiftspligtig person, der gør brug af særordningen i Afdeling 3 i Kapitel 6 i Afsnit XII i direktiv 2006/112/EF, ved påbegyndelsen af dennes virksomhed, jf. direktivets artikel 369 b, skal fremsendes elektronisk.

2. Identifikationsmedlemsstaten videresender de i stk. 1 omhandlede oplysninger elektronisk til de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater senest ti dage efter udgangen af den måned, hvor oplysningerne blev modtaget fra den afgiftspligtige person, der gør brug af en af særordningerne i Afdeling 2 og 3 i Kapitel 6 i Afsnit XII i direktiv 2006/112/EF. På samme måde meddeler identifikationsmedlemsstaten de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater det individuelle momsregistreringsnummer, der er tildelt.

3. Hvis en afgiftspligtig person, der gør brug af en af særordningerne i Afdeling 2 og 3 i Kapitel 6 i Afsnit XII i direktiv 2006/112/EF, udelukkes fra den pågældende særordning, giver identifikationsmedlemsstaten omgående de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater elektronisk underretning herom.

Artikel 47c

1. De oplysninger, som en afgiftspligtig person, der gør brug af særordningen i Afdeling 4 i Kapitel 6 i Afsnit XII direktiv 2006/112/EF, eller dennes formidler sender til identifikationsmedlemsstaten ved påbegyndelsen af sin afgiftspligtige virksomhed, jf. direktivets artikel 369p, stk. 1 og 2, skal fremsendes elektronisk. Enhver ændring i de oplysninger, der er givet i henhold til artikel 369p, stk. 3, i direktiv 2006/2011, skal også fremsendes elektronisk.

2. Identifikationsmedlemsstaten videresender de i stk. 1 omhandlede oplysninger elektronisk til de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater senest ti dage efter udgangen af den måned, hvor oplysningerne blev modtaget fra den afgiftspligtige person, der gør brug af særordningen i Afdeling 4 i Kapitel 6 i Afsnit XII i direktiv 2006/112/EF.

3. Hvis en afgiftspligtig person, der gør brug af særordningen i Afdeling 4 i Kapitel 6 i Afsnit XII i direktiv 2006/112/EF, eller dennes eventuelle formidler udelukkes fra den pågældende særordning, giver identifikationsmedlemsstaten omgående de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater elektronisk underretning herom.

Artikel 47d

1. Momsangivelsen med de oplysninger, der er fastsat i artikel 365, artikel 369g og artikel 369t i direktiv 2006/112/EF, indsendes elektronisk.

2. Identifikationsmedlemsstaten fremsender disse oplysninger elektronisk til den kompetente myndighed i den pågældende forbrugsmedlemsstat senest ti dage efter udgangen af den måned, hvor angivelsen blev modtaget.

Identifikationsmedlemsstaten skal desuden fremsende de i artikel 369g, stk. 2 og 3, i direktiv 2006/112/EF nævnte oplysninger til den kompetente myndighed i den pågældende etableringsmedlemsstat.

Medlemsstater, der har krævet, at momsangivelsen udarbejdes i en anden national valuta end euro, omregner beløbene til euro under anvendelse af kursen på den sidste dag i indberetningsperioden. Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den pågældende dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, for den næste offentliggørelsesdag.

Artikel 47e

Identifikationsmedlemsstaten fremsender elektronisk de oplysninger til forbrugsmedlemsstaten, der er nødvendige for at kunne knytte den enkelte indbetaling sammen med den relevante kvartalsmomsangivelse eller momsansættelse.

Artikel 47f

1. Identifikationsmedlemsstaten skal sikre, at det beløb, som den afgiftspligtige person, der gør brug af en af særordningerne i Kapitel 5 i Afsnit XII i direktiv 2006/112/EF, eller

dennes eventuelle formidler har betalt, overføres til den bankkonto denomineret i euro, som den forbrugsmedlemsstat, som skal modtage betalingen, har udpeget hertil.

Medlemsstater, der har krævet indbetaling i en anden national valuta end euro, omregner beløbene til euro under anvendelse af kursen på den sidste dag i indberetningsperioden. Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den pågældende dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, for den næste offentliggørelsesdag.

Overførslen skal finde sted senest ti dage efter udgangen af den måned, hvor betalingen blev modtaget.

2. Hvis den afgiftspligtige person, der gør brug af særordningen, eller dennes eventuelle formidler ikke betaler hele det skyldige afgiftsbeløb, sikrer identifikationsmedlemsstaten, at betalingen overføres til forbrugsmedlemsstaten i forhold til den afgift, der skal betales i hver medlemsstat. Identifikationsmedlemsstaten underretter elektronisk de kompetente myndigheder i forbrugsmedlemsstaten herom.

Artikel 47g

Medlemsstaterne underretter elektronisk de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater om de bankkontonumre, som indbetalinger skal foretages til, jf. artikel 47f.

Medlemsstaterne underretter omgående elektronisk de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og Kommissionen om ændringer i den afgiftssats, der gælder for levering af varer og tjenester omfattet af særordningerne.

Underafdeling 3
Kontrol af transaktioner og afgiftspligtige personer

Artikel 47h

Ved indførsel af varer, for hvilke momsen angives under særordningen i Afdeling 4 i Kapitel 6 i Afsnit XII i direktiv 2006/112/EF, skal medlemsstaterne kontrollere det individuelle momsregistreringsnummer, der er tildelt efter direktivets artikel 369q og med henblik på denne indførsel forinden meddelt den medlemsstat, hvor indførslen finder sted.

Artikel 47i

1. For at få udleveret de regnskaber, en afgiftspligtig person eller dennes formidler skal føre i henhold til artikel 369, 369k og 369x i direktiv 2006/112/EF, skal forbrugsmedlemsstaten først rette elektronisk anmodning herom til identifikationsmedlemsstaten.

2. Efter modtagelse af en sådan anmodning skal identifikationsmedlemsstaten omgående videresende anmodningen elektronisk til den afgiftspligtige person eller dennes formidler.

3. Efter modtagelse af anmodning herom skal den afgiftspligtige person eller dennes formidler elektronisk fremsende de regnskaber, der er anmodet om, til identifikationsmedlemsstaten. Der kan anvendes en standardformular til fremsendelse af regnskaber til identifikationsmedlemsstaten.

4. Identifikationsmedlemsstaten videresender omgående elektronisk de fremsendte regnskaber til den forbrugsmedlemsstat, der har anmodet om dem.

5. Har denne forbrugsmedlemsstat ikke modtaget regnskaberne senest 30 dage efter sin anmodning herom, kan den tage ethvert skridt hjemlet i dens egen lovgivning for at få udleveret disse regnskaber.

Artikel 47j

1. Hvis identifikationsmedlemsstaten beslutter på sit område at gennemføre en administrativ undersøgelse af en afgiftspligtig person, der gør brug af en af særordningerne i Kapitel 6 i Afsnit XII i direktiv 2006/112/EF, eller af dennes eventuelle formidler, underretter den forinden de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater herom.

2. Hvis forbrugsmedlemsstaten beslutter, at det er nødvendigt at gennemføre en administrativ undersøgelse, skal den først rådføre sig med identifikationsmedlemsstaten om nødvendigheden af en sådan undersøgelse.

Hvor der er enighed om nødvendigheden af en administrativ undersøgelse, underretter identifikationsmedlemsstaten de andre medlemsstater.

Hvis identifikationsmedlemsstaten ikke er enig i nødvendigheden af en administrativ undersøgelse, underretter den de andre forbrugsmedlemsstater herom og redegør for sin begrundelse for dette standpunkt. Hvis mindst to medlemsstater finder en administrativ undersøgelse nødvendig, skal identifikationsmedlemsstaten gennemføre en administrativ undersøgelse i koordination med disse medlemsstater. Hvis kun én forbrugsmedlemsstat finder en sådan undersøgelse nødvendig, kan den tage ethvert skridt, der er hjemlet i dens egen lovgivning.

3. Enhver forbrugsmedlemsstat kan deltage i en administrativ undersøgelse, som identifikationsmedlemsstaten gennemfører på eget initiativ eller efter en forbrugsmedlemsstats anmodning. Til denne administrative undersøgelse kan de i denne forordning omhandlede redskaber og procedurer anvendes.

4. Hver medlemsstat skal meddele de andre medlemsstater og Kommissionen detaljerede oplysninger om, hvem der har ansvaret for koordinering af administrative undersøgelser i denne medlemsstat.

Artikel 47k

Efter afslutningen af en administrativ undersøgelse iværksat i henhold til artikel 47j kan en forbrugsmedlemsstat beslutte at udstede en ny afgiftsansættelse efter sin egen lovgivning, eventuelt med rente- og bødepålæg.

Hvis en forbrugsmedlemsstat udsteder en sådan ansættelse, skal den anmode identifikationsmedlemsstaten om at meddele den afgiftspligtige person eller dennes eventuelle formidler denne ansættelse, jf. artikel 25, og opkræve det skyldige beløb, der følger af denne ansættelse. Denne anmodning og den efterfølgende meddelelse til den afgiftspligtige person eller dennes eventuelle formidler fremsendes elektronisk.

Underafdeling 4
Gebyrer for opkrævning og kontrol af afgifter opkrævet under særordningerne

Artikel 47l

Identifikationsmedlemsstaten skal af forbrugsmedlemsstaten have betalt et gebyr i forhold til det samlede beløb, den har opkrævet på forbrugsmedlemsstatens vegne under de særordninger, der er fastlagt i Kapitel 6 i Afsnit XII i direktiv 2006/112/EF.

Dette gebyr skal udgøre 5 % af det samlede beløb, som identifikationsmedlemsstaten har opkrævet på forbrugsmedlemsstatens vegne, heri medregnet de beløb, der er opkrævet efter en administrativ undersøgelse iværksat i henhold til artikel 47j.

Gebyret betales på årsbasis for et fuldt kalenderår og overføres af forbrugsmedlemsstaten til identifikationsmedlemsstaten senest den 31. marts i det efterfølgende kalenderår.

Underafdeling 5
Statistiske oplysninger

Artikel 47m

Medlemsstaterne giver Kommissionen adgang til de statistiske oplysninger, der er lagret i deres elektroniske systemer, jf. artikel 17, stk. 1, litra d). Disse oplysninger må ikke indeholde nogen personoplysninger.

Underafdeling 6
Tillæggelse af gennemførelsesbeføjelser

Artikel 47n

Kommissionen tillægges beføjelse til efter den i artikel 58, stk. 2, fastlagte undersøgelsesprocedure at fastsætte:

a) hvilke oplysninger den afgiftspligtige person skal give, jf. artikel 47b, stk. 1, artikel 47d, stk. 1, og artikel 47j, stk. 3, samt den tekniske fremgangsmåde for fremsendelsen af disse oplysninger

b) hvilke oplysninger der skal fremsendes mellem medlemsstaterne, jf. artikel 47b, stk. 2 og 3, artikel 47c, stk. 2 og 3, artikel 47d, stk. 2, artikel 47e, artikel 47f, stk. 2, artikel 47i, stk. 1, 2 og 4, artikel 47j, stk. 1, 2 og 4, og artikel 47k, samt den tekniske fremgangsmåde for fremsendelsen af disse oplysninger

c) hvilke oplysninger den afgiftspligtige person som et minimum skal give, jf. artikel 47c, stk. 1, samt den tekniske fremgangsmåde for fremsendelsen af disse oplysninger

d) den tekniske fremgangsmåde for fremsendelsen af de i artikel 47g omhandlede oplysninger mellem medlemsstaterne

e) den tekniske fremgangsmåde for importmedlemsstatens kontrol af de i artikel 47h omhandlede oplysninger

f) hvilke oplysninger Kommissionen skal have adgang til, jf. artikel 47m, samt den tekniske fremgangsmåde for udtrækning af disse oplysninger.

6) I bilag I foretages følgende ændringer:

a) punkt 1 affattes således:

"1. Fjernsalg (artikel 33 i direktiv 2006/112/EF)"

b) punkt 3 affattes således:

"3. Teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser (artikel 58 i direktiv 2006/112/EF), undtagen hvor den afgiftspligtige gør brug af særordningerne i Kapitel 6 i Afsnit XII i direktiv 2006/112/EF."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende.*

Den anvendes fra den 1. januar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne
Formand